

Zentai Ernő

Újpest, 1917. október 28. – Budapest, 1988. január

Apja szerszám-és géplakatos volt. Négy polgári osztályt végzett, majd 1932-től a Telefongyárban lett szerszámkészítő tanuló. 1933-tól a Vasas Központi Ifjús munkás Szervezet vezetőségi tagja, 1935-ben kizárták a szervezetből. 1936-ban segédlevelet kapott, tagja lett a Vas-és Fémmunkások Szakszervezetének. 1941-1942-ben művezetői iskolába járt. 1942-ben tagja lett a Szociáldemokrata Pártnak. 1945. februártól decemberig a Magyar Vegyipar üzemi bizottsági elnöke, MKP üzemi párttitkár. 1946. áprilisban három hónapos pártiskolára küldték, majd 1947-1948-ban az MKP XIV. kerületi titkára volt. 1948. márciusban a Híradástechnikai Iparigazgatóság személyzeti igazgatója, decembertől a Finommechanikai Iparigazgatóság személyzeti osztályvezetője volt. 1949. áprilisban kinevezték az Iparügyi Minisztérium nehézipari személyzeti csoportvezetőjévé. 1950. januártól az Erősáramú Berendezések Központja vezérigazgatója, majd októbertől átszervezések után osztályvezető ugyanott. 1951 és 1953 között a Gazdasági és Műszaki Akadémia hallgatója volt, de tanulmányait nem fejezte be. 1951-től a Közalkalmazottak Szakszervezete főtitkára, 1953. március és 1958. március között a SZOT titkára volt. Ezután megbízták a Kábel és Sodronykötélgyár irányításával; 1963. januártól az összevont Magyar Kábelművek igazgatója 1976. januári nyugdíjazásáig. 1955-ben egy éves pártfőiskolát végzett. A Budapesti Műszaki Egyetem két éves ipargazdaságtan technikumi tanfolyamának hallgatója.